

1. Myslím dál na ten dům, kde měl dílnu zvonů král,
různé zvony měl tam, nám klukům na ně hrál.
Prý o srdcích zvonů ví, kde je získá, to je tajemství,
já dnes vím, moc dobře vím,
že svého srdce část dával zvonům svým.

R: Dnes k nám vzal vítr zvonů pláč
a s ním déšť jak slzy,
k nám vzal vítr zvonů pláč
a s ním mraky jako smuteční plášť.
Lá la la...

2. Je to pár dní, co jsem u něj byl, měl v práci nový zvon,
já mu záviděl zas, jak z kovu slévá tón.
Měl už velmi málo sil, o svém slabém srdci nemluvil,
když za mnou dvířka zavíral,
povídám si: starý zvonař umírá.

R:

3. Vzpomínám, jak vyprávěl, že zvonům cit je dán,
prý každý zvon dobře ví, že zemřel jeho pán.
Nocí dříve, než se rozední, na jeho dlouhou cestu poslední,
rozezní se v okolí
každý zvon, jak ho vlastní srdce zabolí.

R: